

Όταν βλέπουμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος - Μια επίκαιρη ιστορία του Νασρεντίν Χότζα

Για τους μη γνωρίζοντες, πριν ξεκινήσω, ας θυμηθούμε το χθεσινό τραγικό περιστατικό, που είχε σαν αποτέλεσμα τον άδικο χαμό μιας νέας κοπέλας.

Σε ένα από τα καταστήματα «Γερμανός» που βρίσκεται σε έναν από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους της περιοχής του Βύρωνα στην Αθήνα, μέρα μεσημέρι εισέβαλαν 2 ένοπλοι Αλβανοί ληστές. Εκείνη την στιγμή, εντός του καταστήματος βρίσκονταν 6-7 άτομα, υπάλληλοι και πελάτες, απ' τους οποίους πελάτες, ο ένας ήταν αστυνομικός εκτός υπηρεσίας. Την στιγμή που ο ληστής χαμηλώνει το όπλο του, για να πάρει τα χρήματα από την ταμειακή μηχανή, ο 38χρονος αστυνομικός, θεωρώντας ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή, βγάζει το όπλο του και φωνάζει «αστυνομία, πέστε όλοι κάτω». Ακολουθεί μια ανεπιτυχής προσπάθεια αφοπλισμού του ληστή (ο άλλος που καθόταν στην πόρτα τράπηκε σε φυγή αμέσως) και στη συνέχεια ανταλλαγή πυροβολισμών. Από τις σφαίρες του ληστή, πέφτει κάτω η 32χρονη υπάλληλος του καταστήματος Αθανασία Γκίνη, η οποία βρισκόταν πίσω από τον αστυνομικό εκείνη την στιγμή, ενώ τραυματίζεται και ο ληστής. Η κοπέλα πεθαίνει αργότερα στο νοσοκομείο και ο ληστής αφού περπάτησε μερικές εκατοντάδες μέτρα(!) έπεσε αιμόφυρτος και συνελήφθη.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι γνωστοί δημοσιοκάφροι, ασχολήθηκαν με το τραγικό αυτό συμβάν, εστιάζοντας κυρίως στο νόμιμο της ενέργειας του αστυνομικού και το κατά πόσον ήταν εκπαιδευμένος. Η επίμονη αυτή μονομέρεια τους, μου θύμισε μια από τις ιστορίες του Χότζα:

Γυρνώντας από ένα ταξίδι ο Νασρεντίν με την σύζυγό του, ανακαλύπτουν ότι τους έχουν ανοίξει το σπίτι και τους έχουν κλέψει. Η γυναίκα του ήταν κατηγορηματική:

- Το λάθος είναι δικό σου. Θα έπρεπε να βεβαιωθείς πριν φύγουμε, ότι το σπίτι είναι κλειδωμένο.
- Δεν έκλεισες καλά τα παράθυρα, λέει κάποιος από τους γείτονες που έτρεξαν να δουν τι συμβαίνει.
- Δεν το περίμενες αυτό; είπε κάποιος άλλος.

- Οι κλειδαριές ήταν ελαττωματικές και δεν τις αντικατέστησες, πρόσθεσε ένας άλλος.
- Μια στιγμή! τους διέκοψε ο Νασρεντίν. Δηλαδή ο μοναδικός υπεύθυνος είμαι εγώ κατά την γνώμη σας;
- Εμ ποιος άλλος; απάντησαν αυτοί.
- Τι θα λέγατε για τους κλέφτες; Αυτοί είναι εντελώς αθώοι; είπε ο Νασρεντίν.

Δηλαδή, για να ξανάρθουμε στο περιστατικό, τους δημοσιογράφους ουδόλως τους απασχόλησε το γεγονός, ότι οι αλλοδαποί κακοποιοί (λες και δεν μας φτάναν οι δικοί μας) έχουν εκτινάξει στα ύψη την εγκληματικότητα και έχουν αποθρασυνθεί σε τέτοιο σημείο, πραγματοποιώντας «επιχειρήσεις» σαν την χθεσινή. Και τις πραγματοποιούν με τέτοια άνεση, γιατί ξέρουν πως έχουν να κάνουν με μια ευνουχισμένη αστυνομία και σ' αυτόν τον ευνουχισμό, έχουν φροντίσει να συμβάλουν τα μάλα οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι.

Πριν μια εβδομάδα, ένας αστυνομικός (εκτός υπηρεσίας) έχασε τη ζωή του, γιατί έκανε το «σωστό»: Δεν έβγαλε το όπλο του, τηρώντας τους κανόνες εμπλοκής. Και πήγε σαν το σκυλί στ' αμπέλι. Ελάχιστα γράφτηκαν και ειπώθηκαν γι' αυτόν. Ο νεκρός αστυνομικός, δεν «πουλάει» βλέπετε, ενώ ένας αστυνομικός που κάνει το «λάθος», να σκοτώσει έναν επικίνδυνο οπλισμένο κακοποιοό αποτελεί «θέμα». Κυριαρχεί πλέον η λογική «αφήστε τους κακοποιούς να αλωνίζουν, αρκεί να μην χάνονται ανθρώπινες ζωές».

Μπράβο! Ωραία λογική. Και μετά αναρωτιόμαστε γιατί οι εγκληματίες έχουν αποθρασυνθεί. Δηλαδή, όταν ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης, Τζουλιάνι, πριν μερικά χρόνια κήρυξε το «μηδενική ανοχή», μειώνοντας σε θεαματικό βαθμό την εγκληματικότητα στην πόλη, έδινε λιγότερη αξία στην ανθρώπινη ζωή; Γίνεται ομελέτα χωρίς να σπάσουν αυγά;

Και μια και έγινε αναφορά στην αξία της ανθρώπινης ζωής, είναι απορίας άξιον για το πως την αποτιμούν μερικοί δημοσιογράφοι. Έτσι, είδαμε σε όλες σχεδόν εκπομπές που ασχολήθηκαν με το θέμα αυτό, τον διευκρινιστικό υπότιτλο «έχασε τη ζωή της για 300 ευρώ». Δηλαδή τι θέλει να πει ο ποιητής; Πως αν στο ταμείο βρίσκονταν 10.000 ευρώ ή περισσότερα η απώλεια μιας ζωής θα ήταν ίσως δικαιολογημένη;

Ο αστυνομικός, παράτυπα ή όχι, έκανε το καθήκον του και μάλιστα δεδομένου ότι θα μπορούσε να «κάνει την πάπια». Κλήθηκε να πάρει κρίσιμες αποφάσεις μέσα σε

ελάχιστα δευτερόλεπτα (χρόνος που δεν ήταν αρκετός για «σαβουάρ βιβρ»), όταν αυτά τα δευτερόλεπτα οι υπόλοιποι «ειδικοί» δυσκολεύονται να τα αναλύσουν σε ώρες συζητήσεων. Και ήταν ανήθικο αυτό που έγινε, όταν ρωτούσαν τον τραγικό πατέρα, να τους πει την θέση του για την ενέργεια του αστυνομικού. Προς τιμήν του ο άνθρωπος, δεν μπήκε σ' αυτή την διαδικασία. Προείχε ο πόνος του.

Κοντολογία: Ένα μεγάλο μπράβο στον αστυνομικό και πραγματικά κρίμα για την άτυχη κοπέλα.